

अनवानं वषट्कृतं न स्यात् याज्याया होत्रा पठितत्वात् . तस्माद्धोतुरेव वषट्कारस्तन्निमित्तं भक्षणं च । ननूक्तम् वरणं यथा यजमानान्नपितीति तद्वद्भक्षोऽपि नापेयादिति . तत्राहुः .

अप्राप्तेर्वरणम् ॥ २५ ॥ वरणं यजमानान्नपितीति यत्तद्युक्तमेव . कुतः अप्राप्तिः तदानीं वरणकाले हि होतुर्वरणं न प्राप्नोति यतः न हि तदा होता यागेऽधिकृतः अतस्तदा तत्क्रियमाणमप्यनुपकारकमेव ।

विपर्यस्य पात्रं होतुर्दिर्भक्षणम् ॥ २६ ॥ पुनः पात्रमुखं विपर्यस्य होतुरेव वारद्वयं भक्षणं भवति एकादशे द्वादशे च होतुरेव वषट्कर्तृत्वात् . तत्र प्रथमं भक्षणमध्वर्युणा द्वितीयं प्रतिप्रस्थात्रेति . येनैव पात्रमुखेनैव हुतम् तेनैव भक्षणं युक्तमिति विपर्यमित्युक्तम् ।

तावद्वा सर्वहुतत्वात्पूर्वेषाम् ॥ २७ ॥ अथवा तावदेव एकादशद्वादशयोरेव शेषस्य द्विर्होतुः अध्वर्युप्रतिप्रस्थात्रोश्च सकृदित्येतावदेव भक्षणं भवति . तत्रापि प्रथममध्वर्योः ततो होतुः ततः प्रतिप्रस्थातुस्ततः पुनर्होतुरिति . तावदेव कुतः पूर्वां दशानामृतुग्रहाणां सत्त्वात् (१२) सर्वहुता हि शाखान्तरे समाम्नाताः . अतस्तेषां शेषाभावादत्ययोरेव शेषभक्षणम् ।

निर्हृत्य पात्रं होतुः पुरस्तात्प्राडास्ते ॥ २८ ॥ भक्षितमृतुपात्रं प्रक्षालनार्थं सदसो बहिर्निष्काश्य होस्तात्प्राङ्मुख उपविशति . काठके आहूयते होता प्राङ्मुखमध्वर्युं सदोविलः आसीनं शोऽसावो दैवेति प्रदक्षिणमावृत्य प्रत्यङ् तिष्ठन्प्रह्वः प्रतिगृणातीति . मानवे अग्रेण होतारं बहिः सदसः प्राङ्मुखः प्रतिगरायोपविशत्यध्वर्यो शोऽसावोऽइत्युच्यमाने शोऽसावो दैवोऽमिति प्रतिपर्यावर्तते ऋतुपात्रमारभ्योर्ध्वस्तिष्ठन् सदोविले समानस्वरं होत्रा व्यवसानेषु^{१)} प्रतिगृणातीति ।

अभिद्धतः शोऽसावेत्यावृत्योथामोदैवेति प्रतिगृणाति प्रणवावसानयोः ॥ २९ ॥ होत्रा शोऽसावेत्यनेन मन्त्रेण प्रतिगारार्थमभिद्धतः आहूतः

१) ? Thus B. °विलेसम्यनुसृपस्वेतीष्टयवसानेषु A.